

KURJER RADOMSKI

WYDAWNICTWO INFORMACYJNE

rok II.

WYCHODZI 3 RAZY W TYGODNIU

Nr. 23

Anglja wrogiem Nr. 1

wszystkich państw neutralnych.

Berlin, 20 luty.

Brytyjskie centrale reklamowe, radio, gazety, określają niski, sprzeczny z prawem międzynarodowym wyczyn korsarski w Jössing-Fiord, jako „wspaniały czyn”. Chwaląc wypadek, którego nie można inaczej nazwać, jak jawnym pogwałceniem Norwegii oraz mordem, dokonany na bezbronnych niemieckich marynarzach, Londyn postawił się poza obrębem cywilizowanych europejskich narodów. To też opinia publiczna świata na to niesłychane brytyjskie postępowanie zareagowała bardzo ostro. Gazety, nawet antyniemieckie, nie pozostawiają żadnej wątpliwości, że uważają ten brytyjski akt gwałtu za niesłychane zagrożenie praw państw neutralnych, zwłaszcza wobec sankcjonowania czynu angielskiego komendanta okrętu przez Admiralicję brytyjską.

O zbrodni w Jössing-Fiord gazety norweskie podają specjalne sprawozdania. Potwierdzają one, że 6 angielskich okrętów wojennych ścigało niemiecki parowiec handlowy i usiłowało unieruchomić go za pomocą ognia karabinów maszynowych, podkreślając przytem, że bezbronni niemieccy marynarze ostrzeliwani byli na łodzi fiordu.

Norweski minister spraw zagranicznych Koht wypowiedział się podczas dyskusji w Irondeim o stworzonej dla Norwegii nowej sytuacji, piętnując napad na „Altmark” jako najcięższy wypadek złamania neutralności, który stawia Norwęgę w położeniu bardziej niebezpiecznym, aniżeli w czasie wojny światowej.

„Altmark” jechała prawidłowo

Prawidłowe zachowanie się „Altmark” potwierdza rozmówca norweskiego ministerstwa spraw zagranicznych w pewnym wywiadzie z współpracownikiem „Dagbladet”. Według prawa międzynarodowego, odpowiadał dyplomata norweski, obce statki handlowe, a nawet okręty wojenne mają

prawo do bezpiecznego przejazdu przez neutralne wody terytorialne, o ile zachowają pewne przepisy. Nic o tem niewiadomo, żeby „Altmark” postąpiła wbrew tym przepisom.

Sprawozdawca działu polityki zagranicznej z „Arbeiderbladet” nazywa to przestępstwo brytyjskie prowokacją oraz żywym przykładem tego, co grozi państwom neutralnym ze strony państw zachodnich.

Także inne gazety północne upatrują w wypadku w Jössing-Fiord główne zdarzenie dnia. Artykuły wstępne szwedzkich gazet wskazują na wypadek ten, jako na fakt oczywisty, że rząd angielski rozmyślnie i planowo naruszył neutralność norweską. Podane przez p. Churchilla motywy postępowania podległych mu marynarzy angielskich są nazwane w „Aftonbladet” jawnym wykrętem. Anglicy bowiem nie mają nic do szukania na obszarach norweskich, reasumuje ów dziennik.

Akcenty głębokiego oburzenia wszystkich kół norweskich, przebijają również w sprawozdaniach „Stockholm Tidningen” i „Dagens Nyheter”. Norwegia widzi się bezbronną wobec brytyjskiej bezwzględności. Angielskie upiększenie korsarskiego wyczynu nie daje gwarancji, że podobne wypadki się nie powtórzą, jeżeli państwa neutralne nie zajmą energicznego stanowiska.

Wstrząsające ostrzeżenie.

Mniejsze duńskie czasopismo określa aferę „Altmark”, jako wstrząsające ostrzeżenie dla wszystkich mniejszych neutralnych państw Europy, albowiem nie ma żadnej gwarancji, że Anglia nie powtórzy swego czynu.

Moskiewskie gazety powtórzyły w pełnym brzmieniu urzędowe sprawozdanie niemieckie i oficjalny komentarz norweskiego ministerstwa spraw zagranicznych o brytyjskim napadzie. Nie tylko gazety, lecz także najszersze koła sowieckiego społeczeństwa nie kryją się z ogólnym

oburzeniem z powodu brytyjskiego postępowania.

Najostrzejszy wyrok potępienia bezprzekładnego angielskiego przestępstwa znajdują się również we włoskiej prasie. „Gazetta del Popolo” orzeka, że brytyjskie postępowanie jest niegodne europejskiego narodu, tym więcej, iż Anglicy swoją marynarkę przedstawiali, jako opiekunkę małych narodów, stojącą na straży reguł wojny morskiej, Londyn postępuje źle, jeżeli udany napad na bezbronną załogę „Altmark” uważa za sukces. Ten akt bowiem w rzeczywistości jest raczej oznaką słabości. Jak nikłymi muszą być brytyjskie sukcesy, jeżeli Churchill uważa za stosowne urządzenie napaści na bezbronne okręty, w dodatku na wodach neutralnych. Zresztą Italia jest przekonana, że to pogwałcenie prawa międzynarodowego spotka się z odwetem sprawiedliwym, gdyż narodowo-socjalistyczne Niemcy dadzą należną odpowiedź brytyjskim przestępcom.

Jednomyslny wyrok potępiający.

W Słowacji, na Węgrzech, w Jugosławii, Bułgarii i Grecji, w całej południowo-wschodniej Europie napad brytyjski spotyka się z jednomyslnym potępieniem. Rozbrzmiewa pytanie pod adresem Anglii, czy straciła ona już tak dalece panowanie nad swymi nerwami, że nie potrafi więcej zachować pozorów legalnego postępowania.

Metody brytyjskiej akcji wojennej pokazano światu z zastraszającą wyrazistością. Naruszenie prawa przez okręt angielski jest niewątpliwe. Grecja, która na własnym ciele doświadczyła w latach 1916—1917, jaką wartość mają górnotłone frazesy Anglików w walce o prawo dla małych państw, nadała brytyjskiemu zajściu szczególne znaczenie. Nieudzielenie Niemcom satysfakcji może za sobą pociągnąć najgorsze konsekwencje.

W politycznych kołach Jugosławii uważa się napad na „Altmark” i naruszenie nor-

weskich praw suwerennych za nowy dowód rozpaczliwych usiłowań brytyjskich w kierunku sprowokowania wojny na północy. Z drugiej strony określa się brytyjski wy czyn jako barometr angielskiej nerwowości i dążenia, by najgorszymi środkami osiągnąć sukcesy.

W państwach zamorskich, wśród których szczególnie Stany Zjednoczone poczytują pogwałcenie norweskich praw suwerennych przez Anglię, jako wydarzenie o znaczeniu międzynarodowym, podaje się niemiecki opis sprawy „Altmark” obszernie i olbrzymiemi literami. W Ameryce Południowej i Środkowej gazety bulwarowe, pocztające na żołdzie angielskim, nie są w stanie sprawy tej zataić. Najgorszym jest fakt, że W. Brytania, miast dać Norwegii satysfakcję, wysłała na północ dalsze okręty wojenne, skutkiem czego sytuacja jeszcze więcej się zaostrza.

Japonia nazywa brytyjskie złamanie pra-

wa międzynarodowego i naruszenie neutralności wypadkiem, nie mającym precedensu w historii wojny morskiej

Tak więc rzut oka na prasę światową, która od czasu wojny z Polską sprawami niemieckimi zajmuje się w sposób tak wyczerpujący, daje pojęcie o stanowisku, zajętym wobec tego prowokującego i nielegalnego czynu anglików.

Jest rzeczą jasną dla wszystkich, że sprawa „Altmark” stanowi dla Rzeszy Niemieckiej obrazę, której już niepodobna naprawić. Niezależnie od tego zapytują się odnośnie państwa w trosce o swą neutralność, czy i one już jutro nie będą w tym samym położeniu, w jakim Norwegia dzisiaj się znajduje. Że Anglia bowiem, jako wróg nr. 1 państw neutralnych także w przyszłości nie będzie skłonna do respektowania prawa krajów neutralnych, to już co do tego nie ma najmniejszej wątpliwości po wypadku, jaki rozegrał się w Jössing-Fiord.

Obawy państw skandynawskich.

Stokholm 20 lutego.

Brutalne angielskie złamanie neutralności na wodach norweskich i ostrzeliwanie bezbronnego niemieckiego parowca „Altmark” oraz jego załogi wywołało najwyższe oburzenie Skandynawii, gdzie fakt ten złamania neutralności uważany jest za najgorsze wydarzenie wojny.

Jednak nie tylko w Norwegii rośnie oburzenie z powodu braku skrupułów ze strony Churchilla i całego gabinetu wojennego Anglii, który wyraźnie pochwalił ten cios, wymierzony przeciw neutralności. Również w sprawie osądzenie Anglii jest jednomyślne oraz połączone z obawą, że Anglia neutralność małych państw tylko tak długo uszanuje, jak długo się to wyda użytecznym. Trzaska, którą odczuwa Skandynawia wobec angielskich pragnień wciągnięcia walki fińskiej do wojny wielkich mocarstw, wydaje się dziś wielce aktualną.

Specjalną odrazę odczuwa się tu do faktu, że Anglia wielce cynicznie okazuje wielkie zadowolenie z tego, że przez pogwałcenie wszelkich międzynarodowych zobowiązań osiągnęła „sukces”, z którego obecnie jest dumna. Angielski protest wzajemny w Norwegii, tonący manewr odwracający uwagę w brytyjskiej intrudze w Skandynawii ocenia się jako dowód tego, że Anglia uważa prawo narodów za grę w piłkę.

Radca ministerjalny Bull w norweskim ministerstwie spraw zagranicznych dał już odpowiedź, że ten angielski protest nie ma żadnej podstawy, gdyż neutralne wody mogą być nawiedzone przez wszelkie okręty państw wojujących.

Dobitniejszego postępowania przeciwko neutralności nie znajdzie się tak łatwo w historii prawa narodów, oświadcza dziennik szwedzki „Stockholms Tidningen” w swoim artykule wstępnym. I to się stało przez mocarstwo, które więcej, niż którekolwiek inne, rości sobie pretensję, by uchodzić za obrońcę małych państw i które twierdzi, że cała jego działalność nastawiona jest na obronę prawa przeciwko gwałtowi. Nietylko norwegowie, lecz również i reszta narodów skandynawskich, a z pewnością w równej mierze wszystkie narody, stojące zdala od wojny, uważają się za głęboko obrażone przez ten cios, który rząd angielski zadał wspólnemu interesowi neutralności.

Prezydent norweskiego parlamentu, Hambro, którego można uważać za przyjaciela Anglii, oświadczył przedstawicielom prasy, że akcja floty angielskiej w fiordzie Jössing jest najcięższym i najwidoczniejszym złamaniem neutralności, jakie zaszło podczas tej wojny. Norwegii jest bardzo trudno zrozumieć to obrażenie niezależności małego państwa, które przez Instytut i przez

Anglicy strzelali również do Norwegów

Oslo, 20 lutego.

Dzienniki z Oslo podają nadal dokładne sprawozdanie naocznych świadków z korsarstwa brytyjskich. I tak pisze specjalny sprawozdawca „Aftenpostens”: „Wojna pozostawiła swoje pierwsze krwawe znamiona na ziemi norweskiej. Na stromym wybrzeżu fiordu Jössing na przestrzeni 15—20 metrów ciągną się te krwawe ślady aż do drogi. Ale jeszcze daleko pozatem na łodzi można zauważyć ciemne plamy Niemiec marynarze próbowali ratować się od kul angielskich. „Altmark” leży tylną częścią zupełnie blisko lądu. Chorągiew ze swastyką spuszczone na półmasztu. Na pokładzie leży 6 trupów, a w kabinie dla chorych 5 rannych. Na całej prawej stronie okrętu farba jest zdrapana, jako dowód silnego zderzenia z angielskim okrętem wojennym. Na brzegu stoją norwescy marynarze wojenni z bagnetami na karabinach. Trzy małe statki norweskie czuwają dalej na fiordzie.

„Altmark” już w piątek w południe wjechała do fiordu Jössing. Norweska straż celna weszła na pokład. O godz. 23 angielski statek wojenny wpłynął do portu Jössing. Norwesci torpedowce usiłowali go zatrzymać. Norwesci oficer udał się na pokład, prawdopodobnie aby zaprotestować. Ale okręt angielski z największą szybkością posuwał się dalej. „Altmark” usiłowała uwolnić się od napastników za pomocą swojego wielkiego kadłubu. Przez godny podziwu manewr byłoby się już prawie udało zepchnąć brytyjski kontrtorpedowiec na ląd, lecz lód był za gruby, „Altmark” nie mogła dość szybko zbroczyć i tak udała się napisać anglików”.

Świadkowie naoczni opowiadają dalej, że anglicy nie tylko strzelali, lecz nawet

rzucali granaty ręczne. Gdy okręt angielski po tym napadzie z fiordu wyjechał, to, jak świadczą świadkowie naoczni, ostrzeliwał niemieckich marynarzy na łodzi. Było słychać krzyki trafionych nawet w domach Jössingharn. Załoga statku „Altmark” zaniosła zabitych i rannych na pokład i łowiła jeszcze przez długi czas jednego zaginionego. Jeden zmarły marynarz został zrana znaleziony na pędzącej krze lodowej.

Sprawozdanie innego naocznego świadka opiewa, że anglicy strzelali z automatycznej broni. Mała fabryka, która się znajduje tuż nad wybrzeżem ma na murach ślady kul, pochodzących od karabinów maszynowych.

Norweskiego urzędnika cła, 25-letniego Ody Egness, który się po wypłynięciu statku „Altmark” udał na pokład i był w rozmowie z jednym z niemieckich oficerów okrętu, anglicy — jak donosi korespondent pisma „Aftenposten” — postawili pod mur i z podniesioną bronią wypytawali, gdzie się znajdują anglicy jeńcy. Usiłował on wylegitimować się jako norweskimi urzędnik celny, lecz anglicy mu nie wierzyli. W pewnym momencie, gdy nie był obserwowany, spuścił się na linie z boku okrętu i uciekł przez lód. Anglicy, jak „Tidens Tegn” również podług opowiadań naocznych świadków komunikuje, uważali go za wroga i strzelali w jego stronę. Kule brzęczały nad jego głową. Jedyne swojej znajomości miejscowości zawdzięcza, że uszedł z życiem. Przy tej strzelaninie cały szereg domów tej małej miejscowości Jössingharn zostało trafionych przez kule. Mieszkańcy uciekli w głąb kraju, przy czym jedna osoba odniosła skaleczenie ręki przez kulę karabinową.

tradycją jest najlepszym przyjacielem Anglii". Wzbudził on u ministra spraw zagranicznych pytanie, czy państwa neutralne nie mogłyby pracować wspólnie przez wspólny protest przeciwko tej brutalnej formie wojny morskiej i przeciwko obrażeniu prawa międzynarodowego podług protokołu londyńskiego z roku 1936, który został ratyfikowany tak przez Norwegię, jak i przez Szwecję. Hambro nazwał moment tego gwałtu jako tem dziwniejszy, że Norwegia znajdowała się bezpośrednio przed zawarciem traktatu handlowego z Anglią. Rozumie się samo przez się, że po tem samowolnem naruszeniu norweskiego obszaru suwerennego wszelkie pertraktacje o kwestiach handlowych i żeglugowych pomiędzy obu krajami obecnie weszły w zupełnie nowe stadium. Czego najcięższe norweskie straty na morzu dotychczas nie mogły osiągnąć, mianowicie, żeby norwescy

marynarze wzbranił się jeździć do Anglii, to może obecnie po tym napadzie nastąpi".

Ze obawy Skandynawii nie są nieuzasadnione, tego dowodzi okólnik, który odebrali angielscy obywatele w Szwecji, a w którym się przewiduje, że w Szwecji może nastąpić krytyczna sytuacja. Z tego powodu całą kolonię angielską dzieli się na grupy po 20—30 osób; na czele każdej stoi mąż łączności (warden), który ma obowiązek utrzymywania kontaktu z angielskim konsulem. W tym okólniku oświadcza się, że wszyscy obywatele przez te środki zaradcze otrzymają wszelkie ostrzeżenia i przepisy zachowania się, gdyby rozwój sytuacji politycznej tego wymagał.

W Szwecji to doniesienie, które zostało powtórzone przez „Stockholms Tidningen" w poniedziałek, wywołało pewne zastanowienie w związku z zamiarem interwencji Anglii w Skandynawii.

pozostać w dalszym ciągu bezskutecznymi bo demokracje te ze strachu przed dalszym zbliżeniem między Niemcami i Rosją nie zerwały nawet swych dyplomatycznych stosunków z Rosją.

Jak silną jest linja Mannerheima?

Linia Mannerhelma długa na 90 kilometrów i 30 kilometrów szeroka składa się zasadniczo z rowów strzeleckich, gniazd karabinów maszynowych i placówek artyleryjskich, z dobrze wybudowanych pozycji polowych, które ciągną się zygzakiem w zręcznym przystosowaniu się do warunków terenowych, t. j. lasów i rozlewisk rzeki Vuoksen. Dopiero od wybuchu wojny tę sieć obronną uzupełnia się i udoskonala budową betonowych schronów i pułapek dla czołgów. Punkt najbardziej na wschód wysunięty tworzy miejscowość Taipale nad jeziorem Ładoga, a najwięcej na zachód jest mały port nad Bałtykiem. Kolisto (Björddö) w zatoce Fińskiej, swego czasu słynny przez spotkanie cesarza Wilhelma II z carem Mikołajem

Centrum linii Mannerhelma leży w 30 klm. na południe od Viipuri położonej miejscowości Summa, (obecnie całkowicie zrujnowanej), która to nazwa tak często powtarza się w komunikatach wojennych ostatnich tygodni. Rosjanie tutaj właśnie skoncentrowali swój atak, wzmagający się z dnia na dzień, zwłaszcza na pewien odcinek zaledwie 10 kilometrowy. Prócz tego kieruje się rosyjskie uderzenie przede wszystkim na lewe fińskie skrzydło koło Taipale. Usiłowania przedostać się tu przez łód jeziora Ładoga i obejść fińskie pozycje z boku, mają zdaje się mało widoków na powodzenie, ponieważ na tej wodnej płaszczyźnie brak jaki-gokolwiek pokrycia; możliwość nocnego napadu jest również nierealna, gdyż Finowie oświetlają ten odcinek jeziora reflektorami.

W ostatnich dniach udało się przebić przedpole linii Mannerhelma, dzięki nowej, planowej rosyjskiej taktyce. Piechota nie pędzi już przed pancernikami, tylko następuje za nimi; prócz tego zmotoryzowane oddziały posuwają się w połączeniu z silnym ogniem artylerii i z zespołami bombardowców i samolotów myśliwskich. Szczególny rys wnoszą obecnie zastosowane przez rosjan płyty pancerne, zmotoryzowane na saniach dwumetrowej szerokości i trzymetrowej długości, mają one na celu ochronę przed zamgleniem fińskiej linii.

Wiadomości z Finlandji

Koncentryczny atak rosyjski.

Moskwa, 20 lutego.

Rosyjskie komunikaty o napadzie na linię Mannerhelma rzucają do pewnego stopnia światło na przebieg wyderzeń wojennych na dalekiej Północy. Rosjanie uderzyli na froncie Karelskim w trzech odcinkach. Pod Summa na zachodzie, na odcinku Muota w środku i na odcinku pod Taltaleen-Joki niedaleko jeziora Ładoga, gdzie już poprzednio toczyły się zażarte boje. Na skutek użycia większych sił wojska i materiału wojennego udało im się wbić klinem o szerokości 10 kilometrów w przednie pozycje linii Mannerhelma.

Dalsze ataki zwiększyły sukcesy rosyjskie tak, iż linia Mannerhelma w rejonie między Summa i Viiborg przez Rosjan jest pokonana. Sowieckie wojska mają przez to strategiczną możliwość zejścia od tyłu na obrońców linii Mannerhelma pod Viiborg i otoczenia fińskich kontyngentów na północ od jeziora Ładoga między cieśniną Karelską a środkowofińską płytą jezior.

Poprawienie się warunków atmosferycznych pozwoliło na zwiększenie wysiłków rosyjskim lotnikom. Liczne ważne punkty można było bombardować. Przypuszcza się w Helsinkach, przez które ponownie rosyjscy lotnicy przelatywali, że miasta Tamperefors i Tarastehus i Abo były bombardowane. Polityczne i wojskowe koła Finlandji zapatrują się bardzo poważnie na położenie swego kraju.

Fiński komunikat wojenny

Jak fiński komunikat wojenny z dnia 18 lutego donosi, nacisk rosyjski na zatokę Fińską i rzekę Vuoksen na cieśninie Karelskiej zelżał. Pomijając mniejsze lokalne

potyczki i ożywioną działalność lotniczą, przebiegł dzień spokojnie. Koło Surante i pod Taipale panowała działalność artylerii. Na północno-wschodnim wybrzeżu jeziora Ładoga udało się podobno fińskim wojskom, odeprzeć ataki rosyjskie. Z Kuhmo meldują o walkach patroli. Na innych odcinkach frontowych granicy wschodniej nie było żadnych wydarzeń godnych wzmianki. Działalność fińskiego lotnictwa była bardzo aktywna i fińskie samoloty myśliwskie kilkakrotnie uwiłowały się w walki powietrzne. Prócz lotów wywiadowczych przeprowadzały fińskie samoloty ataki powietrzne na cele wojskowe rosjan.

Na placu walki koncentrowała się rosyjska akcja lotnicza szczególnie na cieśninie Karelskiej.

Rosyjskie samoloty bombardowały linię fińską i zaatakowały połączenia z tyłami. Loty bombowe przeprowadzano aż do późnych godzin nocnych. Szczególnie Finlandja południowa i południowo-zachodnia była narażona na rosyjskie naloty. M. innymi bombardowano miasta Björneborg, Iisalmi, Tampere, Riihi-mäki i Kuopala. W pierwszych godzinach nocnych kontynuowano naloty na kilka miejscowości Finlandji południowo-zachodniej. Pewna ilość rosyjskich bombardowców została zestrzelona.

Prasa francuska interesująca się szczególnie rozwojem wypadków fińsko-rosyjskich żąda „czynnego poparcia" dla fińskiego wojska wskutek jego krytycznego położenia. Że Finlandja jest ofiarą demokratycznych obietnic, stwierdza to prasa hiszpańska jednoznacznie w szeregu sprawozdań. Wszelkie prośby Finlandji o pomoc, ze strony Anglii lub Francji muszą

Pamiętajcie o biednych!

KOMUNIKAT WOJSKOWY.

Berlin, 20 lutego.

18 lutego główne dowództwo sił zbrojnych doniosło:

Przy wykonywaniu wywiadu na zachód od Merzig zabrano pewną liczbę jeńców.

Jak już doniesiono przez specjalne zawiadomienie, w tygodniu od 11 do 17 lutego zostało zatopionych przez działalność sił morskich brytyjskiego, francuskiego oraz takiego neutralnego tonnażu, który służył wrogowi, 32 okręty o pojemności 128.174 ton. rej. br.

Nad morzem północnym doszło znów do bitwy powietrznej pomiędzy jednym samolotem Bristol-Blenheim i jednym Messerschmitt. Angielski samolot został strącony.

Berlin, 20 lutego.

Główne dowództwo sił zbrojnych donosi z dn. 19 lutego:

Na zachodzie drobne miejscowe utarczki artyleryjskie.

W różnych obszarach morskich znowu nieprzyjacielskie eskorty zostały skutecznie zaatakowane przez łodzie podwodne. — Z trzech eskort zostały zatopione parowce i cysterny z czwartej, jeden kontrtorpedowiec, który należał do ochrony tajnej eskorty.

Rząd rumuński nałożył konfiskatę na majątek polski w Rumunji.

Z Bukaresztu donoszą:

W rumuńskim dzinnieku ustaw opublikowano rozporządzenie rządu, mocą którego upoważniono ministerstwo obrony narodowej do nałożenia konfiskaty na wszystkie, znajdujące się obecnie na terenie państwa rumuńskiego dobra i majątki pochodzenia polskiego z przeznaczeniem tychże na cele obrony narodowej.

Codziennie odchodzą transporty robotników rolnych do Niemiec.

Kraków 20 lutego.

W tych dniach rozpoczął się transport polskich robotników rolnych z okupowanych polskich terytoriów. Pierwszy specjalny pociąg niemieckiej kolei wschodniej opuścił — jak już doniesiono — w poniedziałek rano Warszawę — Wschód. Dalszy pociąg specjalny wyjechał dzisiaj z krakowskiego dworca głównego i z Trzebinia do Bambergu.

Jak się dowiadujemy od generalnej dyrekcji kolei wschodniej, rozkład jazdy został niedawno ustalony na konferencji w Lipsku na zlecenie ministerstwa pracy i uzgodniony z biegiem pociągów odnośnych linii kolei państwowych w Rzeszy. Przez tę wstępną pracę organizacyjną zagwarantowane zostało regularne kursowanie pociągów. Od 12 lutego transporty już idą. Tymczasem planuje się aż do 2 marca razem 166 pociągów, tak, że przeciętnie odejdzie dziennie około 10 pociągów.

Jako stacje odjazdowe wyznaczono cztery stolice dystryktów: Kraków, Warszawa, Radom, Lublin i Częstochowa. Każdy pociąg transportowy będzie się składał z około dziesięciu wagonów osobowych i jednego wagonu bagażowego. W ten sposób można będzie przewieźć każdorazowo przeciętnie pięćset ludzi. Stacjami końcowymi są tymczasem większe miasta na Śląsku, w Pomeranii, Meklenburgii, Saksonii, Bawarii, Marchii Wschodniej w Prusach Wschodnich, w Nadrenii, w Harzu i w Turyngii. Robotnicy i robotnice polscy, którzy się bardzo chętnie zgłosili do pracy w Rzeszy, dojeżdżają pociągami do stacji wyjściowych na jeden dzień przed odejściem specjalnego pociągu do Rzeszy, aby na punkcie zbornym można było jeszcze przeprowadzić gruntowną dezynfekcję według wskazań lekarzy. Transportom dodaje się specjalnych dozorców. Na dłuższych trasach zatrzymują się pociągi specjalne na kilka godzin w punktach aprowizacyjnych.

Nowi starostowie w okręgu radomskim.

Radom. W planie nowego podziału administracyjnego w okręgu radomskim, dokonano złączenia powiatów Rawa, Opoczno i Brzeziny w jedną całość, podobnie również nastąpiło połączenie powiatów Jędrzejów i Włoszczewa. Odiąd wchodzi w rachubę następujące siedziby starostów powiatowych i miejskich (grodzkich): starosta w Opocznie radca rządu v. Ballusck, w Tomaszowie starosta powiatowy landrat dr. Glehn, w Jędrzejowie, starosta powiatowy radca rządu Buss w Piotrkowie, starosta powiatowy radca rządu Driessen w Radomsku, starosta powiatowy landrat dr. Schafer w Busku, starosta powiatowy landrat dr. Rit w Kielcach, starosta powiatowy landrat dr. Ritter w Opatowie, starosta powiatowy radca rządu dr. Albrecht w Końskim, starosta powiatowy nadradca rządu dr. Egen w Radomiu, starosta powiatu ilżeckiego radca rządu Zetelmeyer w Starchowicach, starosta grodzki nadburmistrz Schwitzgebel w Radomiu, starosta grodzki nadburmistrz dr. Wendler w Częstochowie.

Zawieje śnieżne w Ameryce.

New York, 20 luty.

Niespodziana nowa zawieja śnieżna, która cały północny wschód Stanów Zjednoczonych pokryła na metr wysoką warstwą śniegu, szalała później na Atlantyku, przyniosła jednak znaczny spadek temperatury i wiatry, co spowodowało zwłaszcza we wschodnich górzystych terenach olbrzymie zawieje, wskutek tego zerwanie komunikacji. W stanie Delaware autobus z czterema uczniami ugrzązł i osiem godzin pozostał na miejscu, zanim pomoc nadeszła. W stanie Vermont kolumna ciężarowych samochodów całą noc stała w śniegu na cztery metry wysokim, a z tysięcy samochodów na szosach było unieruchomionych.

Rozporządzenia Generalnego Gubernatora.

Rozporządzenie

o wyładowaniu kolejowych wagonów towarowych.

Z dnia 7 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führera i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 roku (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Odbiorcy towarów i ich pełnomocnicy (np. spedytorzy i ekspedytorzy) są obowiązani do wyładowania przygotowanych ko-

lejowych wagonów towarowych w ciągu terminu, wyznaczonego przez koleje żelazne. Bieg terminu do wyładowania, wyznaczony przez koleje żelazne, w niedziele i święta nie jest zawieszony.

§ 2.

Dla wykonywania robót, o których mowa w § 1, dopuszczalne jest zatrudnienie załóg (pracowników fizycznych i umysłowych), w niedziele i święta. Jeżeli zatrudnienie trwa dłużej od 5 godzin, wówczas w przedsiębiorstwach zarobkowych zatrudnić wolno członków załóg zasadniczo tylko co drugą niedzielę, najwyżej jednak w trzech po sobie następu-

jących niedzielach. Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może w porozumieniu z kierownikiem Wydziału Pracy zezwalać na uregulowanie odmienne.

§ 3

(1) W razie wykroczeń przeciw przepisom § 1 Prezydent Generalnej Dyrekcji Kolei Wschodniej może nakładać orzeczeniem pisemnym kary porządkowe do 10000 zł. dla każdego poszczególnego wypadku wykroczenia. Prawo to może on przenieść na podległe mu władze.

(2) Postanowienia o obowiązku zapłaty postojowego pozostają nie naruszone.

§ 4

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z czwartym dniem po ogłoszeniu.

Krakau (Kraków), dnia 7 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator

dla okupowanych polskich obszarów

Frank.

Rozporządzenie

o używaniu kolei przez żydów w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 26 stycznia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Używanie kolei przez żydów jest wzbronione aż do odwołania.

(2) Nie dotyczy to podróży, przy których zachodzi piśmienne zarządzenie Generalnego Gubernatora, jego urzędu lub Szefa Okręgowego.

§ 2

(1) Winni wykroczenia podlegają karze więzienia i grzywny w nieograniczonej wysokości lub jednej z tych kar.

(2) Dla zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

§ 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem po ogłoszeniu.

Krakau (Kraków), dnia 26 stycznia 1940 r.

Generalny Gubernator

dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Rozporządzenie

o wyrobie i sprzedaży mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju (Rozporządzenie mydlane).

Z dnia 1 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Od dnia 1 lutego 1940 r. zakładom przemysłowym na obszarze Generalnego Gubernatorstwa wolno wyrabiać mydła i proszki do prania wszelkiego rodzaju tylko jakości następującej i w opakowaniu następującym:

a) Mydło do gospodarstwa domowego z nie mniej i nie więcej niż 45% kwasu tłuszczowego napełnione szkłem wodnym. Mydło wolno dostarczać tylko w sztukach po $\frac{1}{4}$ kg wagi pierwotnej.

b) Mydło toaletowe z nie mniej i nie więcej niż 45% zawartości kwasu tłuszczowego. Napełnienie winno nastąpić kaolinem. Na używanie innych mas do napełniania może zezwalać Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Mydło toaletowe wolno wyrabiać tyl-

ko w sztukach po 80 g. wagi pierwotnej.

c) Mydło do golenia z nie mniej i nie więcej niż 80% zawartości kwasu tłuszczowego. Mydło do golenia wolno wyrabiać tylko w sztukach po 60 g wagi pierwotnej.

d) Proszek mydlany (proszek do prania) z nie więcej i nie mniej niż 20% zawartości kwasu tłuszczowego. Proszek do prania wolno dostarczać w paczkach po $\frac{1}{4}$ kg wagi pierwotnej. Dla konsumentów en gros dostawa nastąpić może luzem we workach. Konsumentami en gros są: oddziały Sił Zbrojnych, Policji, SS, urzędy cywilne, szpitale, kasyna, przedsiębiorstwa przemysłowe, pralnie i t. d.

e) Mydło płynne do mycia głowy z nie więcej niż 15% i nie mniej niż 13% zawartości kwasu tłuszczowego. Używanie oleju tureckiego jest zabronione.

f) Szampon mydlany z nie więcej niż 40% i nie mniej niż 36% zawartości kwasu tłuszczowego.

g) Środki do szorowania z nie więcej i nie mniej niż 3% zawartości kwasu tłuszczowego.

(2) Gospodarstwom domowym i zakładom nie przemysłowym nie wolno wyrabiać mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju ani dla użytku własnego, ani dla przerobu dalszego, ani dla sprzedaży.

§ 2

Tłuszczów, nadających się do żywienia ludzkiego oraz surowców z zawartością tłuszczu, a mogących być używanych do wyrobu środków żywnościowych, nie wolno przerabiać na mydła i środki do prania oraz inne środki do czyszczenia z zawartością tłuszczu.

§ 3

(1) Wyrób mydeł i środków do prania, dopuszczonych w § 1, wymaga zezwolenia Kierownika Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. O zezwolenie należy wystarać się do dnia 1 marca 1940 r.

(2) Zezwolenie ma być udzielone tylko takim przedsiębiorstwom, które w roku 1938 wyrabiały, przynajmniej 800 t. mydła —licząc na mydło jedrne 63%-owe. Zezwolenie można uzależnić od warunków oraz od wykonania nałożonych obowiązków.

(3) Za wyrób uważa się także przeróbkę i dalszą obróbkę mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju.

§ 4

(1) Zaopatrzenie obszarów Generalnego Gubernatorstwa w mydła i środki do prania reguluje

„Verband der Seifenfabriken

im Generalgouvernement”

(Związek Fabryk Mydła

w Generalnym Gubernatorstwie).

Związek posiada zdolność prawną i ma swoją siedzibę w Warschau (w Warszawie).

(2) Blższe postanowienia o organizacji i zakresie działalności Związku włącznie z jego prawem badania wydaje Kierownik Wydziału Gospodarki, który również uprawniony jest do ukarania wykraczających przeciw zarządzeniom, wydanym przez Związek, pieniężną karą porządkową do wysokości 10.000 zł.

§ 5

(1) Mydła i środki do prania wszelkiego rodzaju wolno sprzedawać lub dostarczać od dnia 20 lutego 1940 r. tylko zgodnie z poleceniami Związku.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwa, które dotychczas wytwarzały mydła i środki do prania, nie otrzymały zezwolenia, wspomnianego w § 3, nie wolno rozporządzać przez czynności prawne bez zezwolenia Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie ich zapasami surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych. Rozporządzenie dokonane bez wspomnianego zezwolenia jest nieważne. Na równi z rozporządzeniem o charakterze czynności prawnej traktuje się rozporządzenie, wykonane w drodze egzekucji lub aresztu.

(3) Ograniczeniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, podlegają również zapasy mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju, znajdujących się u handlarzy.

(4) Zabrania się dokonywania zmian w zapasach towarów, wymienionych w ust. 2 i 3.

§ 6

Wytwórcy i handlarze obowiązani są zapasy mydeł i środków do prania według stanu w dniu 20 lutego 1940 r. zgłosić Związkowi Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie w Warschau (w Warszawie) do dnia 1 marca 1940 r.

§ 7

(1) Gliceryna, zachodząca przy wytwarzaniu mydeł i środków do prania oraz gliceryna podparowana podlega również ograniczeniu rozporządzenia, o którym mowa w § 5 ust. 2, na rzecz Związku Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Zapasy gliceryny należy zgłosić Związkowi do dnia 20 lutego 1940 r., a nabywane w przyszłości każdorazowo w ciągu jednego tygodnia.

§ 8

(1) Zbyt mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju może nastąpić tylko przez handlarzy (hurtowników, sklepy sprzedaży detalicznej), będących w posiadaniu specjalnego zezwolenia na piśmie.

(2) Zezwolenia udzielają Starostowie Powiatowi (Miejscy), lub urzędy przez nich do tegoż upoważnione. Starostowie Powiatowi (Miejscy) winni podać do publicznej wiadomości listy handlarzy dopuszczonych według tegoż. Szefowie Okręgów winni corocznie w kwietniu złożyć Wydziałowi Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora oraz Związkowi Fabryk Mydła w Generalnym Gubernatorstwie wykaz ogólny tych handlarzy.

§ 9

(1) Wytwarzom mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju, którym nie otrzymują zezwolenia do dalszego wytwarzania, określonego w § 3, może być przyznane odszkodowanie. Odszkodowanie ustala Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora zawiadomieniem stwierdzającym. Decyzja ta jest ostateczna.

(2) To samo odnosi się do właścicieli przedsiębiorstw, na ciężar których istnieje ograniczenie rozporządzenia, o którym mowa w §§ 5, 7, względem towarów dotkniętych.

§ 10

Kierownik Wydziału Gospodarki jest upoważniony do zmiany terminów, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 11

(1) Kto usiłuje wykazać przeciw przepisom rozporządzenia niniejszego, podlega karze wzięcia lub grzywny do wysokości nieograniczonej lub jednej z tych kar.

(2) W wypadkach ciężkich można orzec ciężkie więzienie.

(3) Obok kary należy orzec ściąganie towarów wyrobionych, przerabianych lub puszcanych w obrot wbrew zakazowi oraz materiałów, przeznaczonych do wyrobienia lub przerabiania wbrew zakazowi. Ściąganie można orzec samodzielnie.

§ 12

Szefowie Okręgów mogą w ciężkich wypadkach wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia pisemnym zarządzeniem zamknąć przedsiębiorstwo przejściowo lub na stałe.

§ 13

Z wejściem w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc zarządzenia o wytwarzaniu i sprzedaży mydeł i środków do prania wszelkiego rodzaju, wydane przez Szefów Okręgów i Starostów Powiatowych (Miejskich).

§ 14

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 lutego 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 1 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank.

ROZPORZĄDZENIA WŁADZ

Zarządzenie Nr. 4

Komisarza Zasiewów o cenach nasion warzywnych i kwiatowych.

Z dnia 29 stycznia 1940 r.

Na mocy § 2 ust. 1 zarządzenia celem uregulowania uprawy i sprzedaży zasiewów z dnia 8 grudnia 1939 roku. (Dz. rozp. GGP. str. 216) zarządzam za zgodą Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora co następuje:

§ 1

(1) Na najwięcej wartościowe gatunki zasiewów niżej wymienionych rodzajów kultury ustanawiam konsumcyjne ceny maksymalne następujące:

1. marchew	zł. 45,— za kg
2. fasola karłowata	zł. 5,— za kg
3. fasola tyczkowa	zł. 8,— za kg
gatunek mamut	zł. 10,— za kg
4. groch łuszczyasty	zł. 4,— za kg
5. groch miąższysty	zł. 5,— za kg
6. groch cukrowy	zł. 5,50 za kg
7. szpinak	zł. 4,50 za kg
8. pietruszka	zł. 14,— za kg
9. buraki ćwikłowe	zł. 12,— za kg
gatunek rubin	zł. 14,— za kg
10. kalafior	zł. 45,— za 100 g

(2) Względem wszystkich innych rodzajów pozostaje w mocy moje zarządzenie Nr. 3 z dnia 23 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. 1940 II str. 5).

W ramach niniejszych cen maksymalnych należy ceny konsumcyjne poszczególnych rodzajów stopniować stosownie do ich wartości uprawy.

§ 2

Przy ilościach mniejszych mogą być po-

liczone dodatki na ilości małe, przewidziane w cennikach z roku 1939.

Krakau (Kraków) dnia 29 stycznia 1940 r.

Komisarz Zasiewów
Schwann

Drugie rozporządzenie wykonawcze

do rozporządzenia celnego z dnia 17 listopada 1939 r.

Z dnia 9 stycznia 1940 r.

Celem wykonania rozporządzenia celnego z dnia 17 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 92) postanawiam:

§ 1

(1) W Generalnym Gubernatorstwie zakłada się

a) Główne Urzędy Celne:

Warschau-West (Warszawa-Zachód)
Warschau-Ost (Warszawa-Wschód)
Lublin-Nord (Lublin-Północ)
Lublin-Süd (Lublin-Południe)
Rzeschow (Rzeszów)
Krakau (Kraków)
Radom
Tschenstochau (Częstochowa)

b) Urzędy Celne:

Warschau-Bahnhof (Warszawa-Dworzec)
Warschau-Post (Warszawa-Poczta)
Krakau-Bahnhof (Kraków-Dworzec)
z oddziałem celnym
Krakau-Post (Kraków-Poczta)
Tschenstochau-Bahnhof (Częstochowa-Dworzec).

(2) Urzędy celne przy przejściach granicznych założone zostaną przez Ministra Skarbu Rzeszy Niemieckiej.

§ 2

Obwody Głównych Urzędów Celných obejmują następujące obszary:

a) Główny Urząd Celny Warschau-West (Warszawa-Zachód):
Obszar Okręgu Warschau (Warszawa), położony na zachód od Wisły.

b) Główny Urząd Celny Warschau-Ost (Warszawa-Wschód):
Obszar Okręgu Warschau (Warszawa), położony na wschód od Wisły.

c) Główny Urząd Celny Lublin-Nord (Lublin-Północ):
Z Okręgu Lublin powiaty Biała Podlaska (Biała Podlaska), Chełm (Chełm) i Radzyn (Radzyń).

d) Główny Urząd Celny Lublin-Süd (Lublin-Południe):
Z Okręgu Lublin powiaty Puławy (Puławy), Lublin, Krasnostaw, Zamość (Zamość) i Janów (Janów).

e) Główny Urząd Celny Rzeschow (Rzeszów):
Z Okręgu Krakau (Kraków) powiaty Rzeschow (Rzeszów), Jarosław (Jarosław), Sanok, Jasło (Jasło) i Dembitza (Dębica).

f) Główny Urząd Celny Krakau (Kraków):
Z Okręgu Krakau (Kraków) powiaty Krakau (Kraków), Miechów (Miechów), Tarnów (Tarnów), Neusandéz (Nowy-Sącz) Neumarkt (Nowy Targ).

g) Główny Urząd Celny Radom:
Z Okręgu Radom powiaty Opoczno (Opoczno), Radom, Ilza (Ilza), Opatów (Opatów), Kielce i Konsk (Kosów).

h) Główny Urząd Celny Tschenstochau (Częstochowa):
Z Okręgu Radom powiaty Petrikau (Piotrków), Radomsko, Jendrzejew (Jędrzejów) i Stopnitza (Stąporków).

§ 3

(1) Przy Głównych Urzędach Celných i Urzędach Celných zakłada się kasy celne, do których należy pobór cel i opłat, podatków konsumcyjnych i danin monopolowych.

(2) Podatek konsumcyjny może być wpłacony z wyjątkiem w miastach Warschau (Warszawa), Lublin, Rzeschow (Rzeszów), Krakau (Kraków), Radom i Tschenstochau (Częstochowa) również do Kas Skarbowych Inspektorów Skarbowych.

§ 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 15 stycznia 1940 r.

Zarządzenia sprzeciwiające się tracą od tego samego czasu swoją moc obowiązującą.

Krakau (Kraków), dn. 9 stycznia 1940 r.

Generalny Gubernator

dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Spindler

Piąte rozporządzenie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 17 listopada 1939 r. o prawie podatkowym i administracji podatkowej.

Z dnia 20 stycznia 1940 r.

Celem wykonania rozporządzenia o prawie podatkowym i administracji podatkowej z dnia 17 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 60) postanawiam:

Jedyny paragraf

Dla należących do Okręgu Lublin Urzędów Skarbowych ustanawia się następujących Inspektorów Skarbowych:

1. Inspektora Skarbowego na m.asto Lublin dla Urzędów Skarbowych miasta Lublin 1 i 2, Urzędu opłat stemplowych i opodatkowania korporacji Okręgu Lublin. Siedziba w Lublin (w Lublinie).
2. Inspektora Skarbowego na powiat Lublin dla Urzędów Skarbowych powiatu Lublin, Lubartów (Lubartów), Krasnystaw i Puław (Puławy). Siedziba w Lublin (w Lublinie).
3. Inspektora Skarbowego na Chełm (Chełm) dla Urzędów Skarbowych Chełm (Chełm) i Włodawa (Włodawa). Siedziba w Chełm (w Chełmie).
4. Inspektora Skarbowego na Zamość (Zamość) dla Urzędów Skarbowych Zamość (Zamość), Bilgoraj (Bilgoraj) i Tomaszów Lub. (Tomaszów Lub.). Siedziba w Zamość (w Zamościu).
5. Inspektora Skarbowego na Białą-Podlaską (Biała-Podlaska) dla Urzędów Skarbowych Biała-Podlaska (Biała-Podlaska), Łuków (Łuków) i Radzyn (Radzyń). Siedziba w Białą-Podlaską (w Białej Podlaskiej).
6. Inspektora Skarbowego na Janów (Janów), dla Urzędu Skarbowego w Janów (w Janowie). Siedziba w Janów (w Janowie).
7. Inspektora Skarbowego na Hrubieszów (Hrubieszów), dla Urzędu Skarbowego w Hrubieszów (w Hrubieszowie). Siedziba w Hrubieszów (w Hrubieszowie).

Krakau (Kraków), dn. 20 stycznia 1940 r.
Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Spindler

Pierwsze postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 24 stycznia 1940 r. o wywozie produktów gospodarki leśnej i drzewnej z Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 25 stycznia 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia z dnia 24 stycznia 1940 r. o wywozie produktów gospodarki leśnej i drzewnej z Generalnego Gubernatorstwa (Dz. rozp. GGP. I str. 35) postanawiam:

§ 1

(1) Wnioski o zezwolenie na wywóz wyrobów gospodarki leśnej i drzewnej należy składać na piśmie we Wydziale Lasów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Akademii Górniczej.

(2) Zezwolenia wywozowe udziela się tylko urzędowi Niemieckich Sił Zbrojnych i Niemieckiego Zarządu, oraz obywatelom Rzeszy i osobom prawnym, mającym siedzibę w Rzeszy Niemieckiej. Warunkiem udzielania zezwolenia jest posiadanie przez petenta zezwolenia na kupno, wydanego przez Urząd Drzewny Rzeszy.

§ 2

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dn. 25 stycznia 1940 r.

Generalny Gubernator

dla okupowanych polskich obszarów

Z polecenia

Dr. Eissfeldt

Obwieszczenie

o Inspektoratach Skarbowych w Okręgu Lublin

Z dnia 20 stycznia 1940 r.

Wykonanie zadań Inspektora Skarbowego w Okręgu Lublin poleciłem:

1. Radcy Rządowemu Reuffurtowi w mieście Lublin,
2. Radcy Rządowemu Schad'owi w powiecie Lublin,
3. Steueramtman'owi Grimm'owi w Chełm (w Chełmie),
4. Radcy Rządowemu dr'owi Liske w Zamość (w Zamościu),
5. Radcy Rządowemu dr'owi Ver-seck'owi w Białą-Podlaską (w Białej-Podlaskiej),
6. Asesorowi Rządowemu dr'owi Skuhravy w Janów (w Janowie),
7. Nadinspektorowi Skarbowemu Wieczorek w Hrubieszów (w Hrubieszowie).

Krakau (Kraków), dn. 20 stycznia 1940 r.

Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów

Spindler

Obwieszczenie

o kierownictwie Izby Rent w Warschau (w Warszawie).

Z dnia 12 stycznia 1940 r.

Wykonanie zadań Inspektora Skarbowego jako Kierownik Izby Rent w Warschau (w Warszawie) poleciłem radcy rządowemu Matthies'owi. Izba Rent opracowuje sprawy udzielania zapomóg polskim emerytom stosownie do rozporządzenia z dnia 9 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 206).

Krakau (Kraków), dn. 12 stycznia 1940 r.

Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów

Spindler

UWAGA EMERYCI!

Zarząd Miejski w Radomiu
Wydział Finansowy.

Zarząd Miejski wzywa wszystkich tych emerytów państwowych, którym z powodu zmiany adresów nie mogły być doręczone wezwania, ażeby do dnia 24 lutego r. stawił się osobiście lub przez należycie upoważnione osoby po odbiór zapomogi emerytalnej (Ratusz, pokój Nr. 8).

Przy odbiorze zapomogi należy przedstawić dowody, stwierdzające prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego, jak: dekret emerytalny (w zastępstwie tegoż legitymacja emerytalna) i dowód osobisty.

Szukam dzierżawy-gospodarstwa do 100 morgów. Posiadam inwentarz żywy, martwy. Zgłoszenia z podaniem warunków do Administracji „Kurjera”. 1-3

Kupię używany stół i szafę kuchenną. Witolda 10 m. 12. 1-1

Obraczkę pierścione, platery, porcelanę kupuje — płaci najwyższe ceny „KOMIS” Żeromskiego 23

Unieważniam skradziony dowód osobisty JOANNA KMIĘCZOWIAK. 1-1

Unieważniam zgubiony dowód osobisty na nazwisko — FISZER JAN. 1-1

Kino ADRIA ■ Od poniedziałku 19 Lutego ■ Kino ADRIA

TYLKO CZTERY DNI! — Poniedziałek, Wtorek, Środa i Czwartek

MŁODY HRABIA PIĘKNY FILM

Początek codziennie o godz. 3³⁰. — Ostatni seans o godz. 6³⁰.

UWAGA! W Piątek, Sobotę i Niedzielę, film wyświetlany nie będzie.

uruchomiłem fabrykę
Uwaga wyrobów ogniotrwałych (szamoty)
dawniej „ELKA” w Końskich. Klientów moją obsługę jaknajlepiej i proszę o poparcie
Witold Radomski
tel. 88.

Ab 17. Februar d. J. ist der

Omnibus-Verkehr

auf der Strecke Radom—Warschau eröffnet.

Ab Warschau	9.00 Uhr
An Radom	11.45 „
Ab Radom	15.00 „
An Warschau	17.45 „

Abfahrt Radom, Omnibus-Haltestelle, Malczewskigasse.

Abfahrt Warschau, Grzybowskigasse 38

8-3

Z dn. 17. lutego br. uruchomiona zostaje

Komunikacja Autobusowa

między Radomiem a Warszawą

Odjazd z Warszawy	godz. 9.00
Przyjazd do Radomia	11.45
Odjazd z Radomia	15.00
Przyjazd do Warszawy	17.45

Postój w Radomiu, Dworzec Autobusowy przy ulicy Malczewskiego.

Postój w Warszawie, ul. Gmybowska 38

Radom, den 5. Februar 1940.

AUFRUF.

Die Firma Steyr-Daimler-Puch A. G. hat mit erstem Dezember 1939 J. die Kommissarische Leitung der Gewehrfabrik Radom übernommen und jetzt nach Abschluss der Inventur festgestellt, das während des Krieges und nachher eine Unzahl von wichtigen Gegenständen und Werkzeugen, insbesondere Fahrräder, Bestandteile von Fahrrädern, Werkzeuge, Schublehren, Bohrmaschinen, Diamanten, Schreibmaschinen, Rechenmaschinen, Möbelstücke, Vorhänge, Bettwäsche, Handtücher u. s. w. aus dem Werk und aus den Werkswohnungen verschleppt wurden.

In Anbetracht der besonderen Verhältnisse gibt die Leitung der Fabrik allen jenen Personen welche direkt oder indirekt im Besitze von werkseigenen Gegenständen sind zum letzten Mal Gelegenheit, die Gegenstände bis spätestens 29. Februar 1940 bei der Wache der Gewehrfabrik abzugeben. Nach diesem Zeitpunkte wird die Gewehrfabrik gegen alle Personen bei welchen noch Eigentum der Gewehrfabrik zu finden ist die Strafanzeige bei der Polizei und beim Gericht erstatten.

Das in der heutigen Zeit das Strafausmass für Diebstahl besonders schwer ist, wird jedem klar sein. Es wird daher erwartet, dass jeder die Gelegenheit zur straffreien Rückgabe der werkseigenen Gegenstände sofort wahrnimmt.

STEYR-DAIMLER-PUCH
Aktiengesellschaft
Kommissarische Betriebsführung
der Waffenfabrik Radom.

Radom, dnia 5 lutego 1940 r.

ODEZWA.

Z dniem 1 grudnia 1939 roku Fabryka Broni w Radomiu przeszła pod Zarząd Komisaryczny Firmy STEYR-DAIMLER-PUCH A. G.

Po zamknięciu remanentu okazało się, że podczas wojny zaginęło tak z fabryki jak i mieszkań fabrycznych wiele przedmiotów i narzędzi rzemieślniczych, w szczególności rowerów, części rowerowych, narzędzi, świdrów, suwaków, diamentów, maszyn do pisania, maszyn do liczenia, umebliowania, zasłon, bielizny pościelowej, ręczników i t. p.

Mając na względzie specjalne okoliczności w jakich przedmioty te zaginęły Zarząd Fabryki zwraca się do wszystkich osób, które znalazły się pośrednio względnie bezpośrednio w posiadaniu przedmiotów fabrycznych, aby wykorzystały ostatnią okazję do zwrotu własności Fabryki do dnia 29 lutego 1940 roku, oddając posiadane przedmioty fabryczne na wartowni.

Po tym terminie Zarząd Fabryki Broni wszystkie sprawy, dotyczące zaginionych przedmiotów fabrycznych będzie kierował do Policji lub do Sądu.

Wszyscy powinni zdawać sobie sprawę jak surowe są w obecnych czasach kary za kradzież, to też oczekujemy, że nielegalni posiadacze przedmiotów fabrycznych zwrócą je dobrowolnie, aby uniknąć przykrych następstw.

STEYR-DAIMLER-PUCH
Aktiengesellschaft
Kommissarische Betriebsführung
der Waffenfabrik Radom.

Firma chrześcijańska.

3-0

Podania i prośby

do władz urzędowych, przepisowe, język niemiecki. Pierackiego 29-3.

dzierżawy - domku
Szukam z ogrodem, 3-4 pokoje z kuchnią ewentualnie od zaraz. Zgłoszenia z podaniem warunków. — Administracja „Kurjera” 1-1

Gospodyni -- Kucharka
młodsza poszukuje posady zaraz do samodzielnego prowadzenia hotelu, pensjonatu, względnie prywatnie. Ulica Słowackiego 39 I. piętro m. 5 1-2

Kój oraz inne tłuszcze WYMIE NIA na MYDŁO lub KUPUJE znana FABRYKA MYDŁA — **JAN BORKOWSKI** — Radom, Stokrokwowska 48.

Pomocnica domowa
potrzebna od zaraz do wszystkiego, pracownia, czysta, pożądana dobre świadectwa Założenia — Hotel Europejski (u portjera) 1-1

Pierścionek lub obrączkę kupię **Sklep Komisowy**, Plac 3-go Maja 5. Uwaga na adres. Zapłać najwyższe ceny. 3-3

KUCHARKA znająca się na gotowaniu, pieczeniu ciast i różnych chlebów. Poszukuje miejsca w większym domu lub restauracji. Zgłoszenia do Kurjera Radomskiego. 1-0

HURTOWNIA SZKŁA I CEMENTU

1-4 **SZCZAKOWSKIEGO**
Radom, Żeromskiego 30.

Konces. biuro pisanie podań do władz F. GRALIKOWSKA, Radom — Żeromskiego 36.
ZWALNIANIE I wyszukiwanie jeńców. Sprawy w Dystrykcie, Landratzie, Koncesje, emerytalne, handlowe podatkowe, akcyjne, majątkowe, po niemiecku. 3-5

Unieważniam zagubiony patent Nr. 1662 na sklep spożywczy na nazwisko — **ZIETEK STEFAN.** 2-5

Unieważniam zagubiony patent na sklep kapeluszy — **MINDLA FELDWEBER,** Żeromskiego 30, 1-1

Maturzystka, rok wyższej gospodarskiego wydziału na wieś w charakterze wychowawczyni lub praktykantki przy gospodarstwie. Pieszczyńska, Słowackiego 11. 1-1

Unieważniam dowód osobisty księżeczkę Karski Charuch na nazwisko — **KUCHARSKI FRANCISZEK.** 2-2

OGŁOSZENIA DROBNE: za słowo 20 gr., OGŁOSZENIA HANDLOWE: cała strona 300 zł., pół str. 175 zł., 1/4 str. 100 zł., 1/8 str. 75 zł., 1/16 str. 50 zł., 1/32 str. 30 zł., 1/64 str. 20 zł., założenie pracy 20 gr., poszukiwanie 10 gr. za słowo. — Za treść ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Przyjmuje: Plac 3-go Maja Nr. 1 w K. K. O. od 10 — 15 prócz niedziel i świąt.

Druk i Wydawca C. Górnich, Radom, Żeromskiego 40.